

de Nederlandse Orde van Belastingadviseurs Commissie Wetsvoorstellen

De Staatssecretaris van Financiën
Directoraat-Generaal Belastingdienst
Postbus 20201
2500 EE DEN HAAG

Amsterdam, 28 september 2016

Betreft: Commentaar van de Commissie Wetsvoorstellen van de Nederlandse Orde van Belastingadviseurs op het besluit van 7 maart 2016, nr. BLKB 2016/360M, Inkomstenbelasting. Aftrek van uitgaven voor monumentenpanden

Excellentie,

De Nederlandse Orde van Belastingadviseurs (hierna: de Orde) heeft met belangstelling kennis genomen van de inhoud van het besluit van 7 maart 2016, nr. BLKB 2016/360M, Inkomstenbelasting. Aftrek van uitgaven voor monumentenpanden, Staatscourant 2016 nr. 13309 (hierna: het Besluit). Het Besluit geeft de Orde aanleiding tot het maken van enkele opmerkingen. Overigens heeft de Orde kennis genomen van het op 20 september jl. bij de Tweede Kamer ingediende wetsvoorstel Wet fiscale maatregelen monumentenpanden en scholing. In de Memorie van toelichting bij dit wetsvoorstel wordt opgemerkt dat regelmatig door de Belastingdienst wordt vastgesteld dat belastingplichtigen kosten in aftrek brengen die niet in aanmerking komen. Naar de mening van de Orde zou deze opmerking in verband met het onderstaande enigszins kunnen worden genuanceerd.

1. Begrip rijksmonument

In het Besluit worden objecten en overige aanhorigheden uitgesloten van het begrip monumentenpand, indien de desbetreffende objecten en/of overige aanhorigheden niet zelfstandig als monument zijn ingeschreven in het monumentenregister, niet expliciet in de registeromschrijving van het monument zijn genoemd en ook niet in de inleiding van de registeromschrijving met hoofdletters zijn genoemd. Op grond van het navolgende is deze uitsluiting naar de mening van de Orde ten onrechte.

De Commissie Wetsvoorstellen van de NOB reageert gevraagd en ongevraagd op fiscaal relevante (wets)voorstellen, vanuit de expertise van haar leden. Belangrijke toetsstenen zijn uitvoerbaarheid, effectiviteit en efficiency, regeldruk, terugwerkende kracht, verenigbaarheid met het recht, en de gevolgen voor het investeringsklimaat.

1

In de eerste plaats wijst de Orde op het feit dat de aftrekmogelijkheden voor een rijksmonument van oudsher aansluiten op het bronbegrip. Dit blijkt duidelijk uit de parlementaire geschiedenis van de Wet van 24 december 1970, Stb. 604. De bron is de eigen woning. Voor de omschrijving van het begrip ‘eigen woning’ is uitgegaan van *het gehele gebouw met inbegrip van aanhorigheden – tuin, garage, e.d.* – waarin de belastingplichtige zijn woning heeft en voor zover dat aan hem of aan degenen die tot zijn huishouden behoren, tot gebruik ter beschikking staat (Kamerstukken II, 1969-1970, 10 790, nr. 8, p. 26). In dit verband wordt tevens gewezen op artikel 42a, lid 2, Wet op de inkomstenbelasting 1964, tekst 1971 tot en met 2000.

In de tweede plaats wordt gewezen op de bedoeling van de wetgever zoals die blijkt uit de parlementaire geschiedenis van de Wet inkomstenbelasting 2001. De aftrekmogelijkheid onder de Wet inkomstenbelasting 2001 verschilt naar de bedoeling van de wetgever niet wezenlijk van de aftrekmogelijkheid van artikel 42a, lid 7, Wet op de inkomstenbelasting 1964. In de parlementaire geschiedenis is dit herhaaldelijk expliciet aan de orde geweest (Kamerstukken II 1998-1999, 26 727, nr. 3, p. 32; Kamerstukken II, 1999-2000, 26 727, nr. 6, p. 237; Kamerstukken II, 1999-2000, 26 727, nr. 7, p. 530-531). Enige wijziging is door de wetgever niet beoogd. Dat de Wet op de inkomstenbelasting 1964 spreekt over ‘eigen woning’, terwijl de Wet inkomstenbelasting 2001 spreekt over ‘monumentenpand’ is dan ook zonder betekenis. De jurisprudentie zoals gewezen onder de Wet op de inkomstenbelasting 1964 blijft daarmee haar gelding onverkort behouden. Voor een grammaticale interpretatie van de wettekst bestaat geen aanleiding. Zoals de Hoge Raad diverse malen heeft overwogen blijft de belastingheffing ongewijzigd, waar de wetgever geen inhoudelijke wijzigingen heeft beoogd ten opzichte van de situatie onder de Wet op de inkomstenbelasting 1964 (zie bijvoorbeeld HR 20 juni 2008, nr. 44076, en HR 13 november 2009, nr. 08/01905, beide over de bijtelling wegens privégebruik auto).

Verder dient, volgens vaste jurisprudentie, als sprake is van één enkele bron, tot uitgangspunt te worden genomen dat voor die bron als geheel moet worden bezien of onderhoudskosten in aftrek kunnen worden gebracht (Hof Amsterdam 26 april 1978, nr. 62 0/77, Hof Den Bosch 15 januari 1988, nr. 15 72/1984, Hof Amsterdam 1 juni 2004, nr. 03/02922, HR 16 april 2010, nr. 09/03721). In haar noot onder V-N 2004/47.7 constateert de redactie: “Ook na 1 januari 2001 behoudt deze uitspraak zijn belang. Het bepaalde in art. 42a, zevende lid, Wet IB 1964 is thans in art. 6.31, eerste lid, onderdeel a, juncto derde lid, Wet IB 2001 terug te vinden. De parlementaire behandeling van de Wet op de inkomstenbelasting geeft geen aanleiding te veronderstellen dat een verschil ten opzichte van het verleden is beoogd.” De Hoge Raad heeft in 2008 bevestigd dat deze opvatting juist is. Ook onder de Wet inkomstenbelasting 2001 geldt dat per bron moet worden beoordeeld of de kosten aftrekbaar zijn: “Het hof heeft niet vastgesteld dat de begane grond als afzonderlijke bron van inkomen moet worden beschouwd. In dat geval dient voor het pand als geheel te worden bezien of de onderhoudskosten aftrekbaar zijn.” (HR 11 april 2008, nr. 41.923, r.o. 3.3). Als sprake is van één en dezelfde bron, dan is mitsdien irrelevant of, bijvoorbeeld, de tuin als zelfstandig rijksmonument is aangewezen. Volgens de rechtspraak gewezen onder de Wet op de inkomstenbelasting 1964 was het laatste geen relevant criterium voor het eventuele recht op aftrek. Onder de Wet inkomstenbelasting 2001 heeft naar de mening van de Orde hetzelfde te gelden.

Volgens de inleiding van het Besluit wordt in onderdeel 2 van het Besluit het begrip rijksmonument verder toegelicht. Naar de mening van de Orde is echter niet zozeer sprake van een toelichting, als wel van een geleidelijke inperking van de aftrekbare onderhoudskosten via de definitie van het begrip rijksmonument. De Orde heeft geconstateerd dat in het Besluit niet wordt afgeweken van de op dit punt eerder ingezette koers. De Orde betreurt dit en doet de suggestie het Besluit met inachtneming van het voorgaande te heroverwegen.

2. Begrip huurderslasten

Volgens het Besluit zijn niet aftrekbaar ‘de zogenoemde huurderslasten, zoals tuinonderhoud, behangen, binnenverf- en witwerk en kleinere reparaties’. Door de formulering “niet aftrekbaar zijn de zogenoemde huurderslasten, zoals (...)” wordt naar de mening van de Orde ten onrechte gesuggereerd dat tuinonderhoud, behangen, binnenverf- en witwerk en kleinere reparaties per definitie huurderslasten zijn die nooit aftrekbaar zijn. Hoewel deze suggestie enigszins wordt weggenomen doordat in de onderdelen 3.1 tot en met 3.3 wordt beschreven onder welke omstandigheden bepaalde kosten wel aftrekbaar zijn, adviseert de Orde ter verduidelijking de eerste zin van onderdeel 3 van het Besluit te vervangen door de volgende passage: “Niet aftrekbaar zijn de zogenoemde huurderslasten (HR 5 oktober 1988, nr. 25 613, BNB 1988/32). Daarvan kan onder omstandigheden sprake zijn bij tuinonderhoud, behangen, binnenverf- en witwerk, de uitgaven voor tuin of park en de uitgaven voor parketvloeren.” Met de voorgestelde tekst wordt naar de mening van de Orde vermeden dat betrokkenen op het verkeerde been worden gezet.

Uiteraard is de Orde graag bereid het bovenstaande nader toe te lichten.

Hoogachtend,
de Nederlandse Orde van Belastingadviseurs

mr. M.V. Lambooy
voorzitter Commissie Wetsvoorstellen